

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7679/2022
21.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Добриле Страјина, Марине Милановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Раде Затезало, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 290/22 од 11.02.2022. године, у седници већа одржаној 21.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 290/22 од 11.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 290/22 од 11.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 290/22 од 11.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Краљеву П1 166/19 од 10.12.2021. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде начела једнаких права и обавеза и извршене дискриминације, која је утврђена правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву П1 6/15 од 23.06.2016. године, исплати износ од 80.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом одбијен је захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете у виду претрпљених душевних болова због повреде начела једнаких права и обавеза и извршене дискриминације, утврђене правоснажном пресудом Вишег суда у Краљеву П1 6/15 од 23.06.2016. године, због застарелости потраживања. Ово због тога што је до дана подношења тужбе у овој правној ствари протекао објективни застарни рок од 5 година прописан чланом 376. став 2. ЗОО од дана када је по Закључку Владе РС од 17.01.2008. године ратним војним резервистима Топличког округа признато право на новчану накнаду у смислу члана 5. Закључка.

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, донели одлуку у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 14.11.2017. године, према ком тужба за утврђење постојања дискриминације не застарева, а потраживање ради накнаде штете (материјалне и нематеријалне) застарева у роковима из члана 376. Закона о облигационим односима. Рок застарелости захтева за накнаду штете по основу дискриминације, која је претходно утврђена у посебном поступку, почиње да тече од момента доношења Закључка Владе РС од 17.01.2008. године.

Из наведеног разлога, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити постоји потреба новог тумачења права, па је применом члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.09.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде је износ од 80.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 10.12.2021. године. Другостепена пресуда донета је 11.02.2022. године. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 117,5347 динара, па вредност предмета спора побијаног дела представља динарску противвредност 680,65 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа –судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**